

R.M. Mc Cheyne

CHRISTUS DE DEUR

Jezus dan zei wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de deur der schapen. Allen, zovelen als er voor Mij zijn gekomen, zijn dieven en moordenaars. Maar de schapen hebben hen niet gehoord. Ik ben de deur: indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden. En hij zal ingaan, en uitgaan, en weide vinden. De dief komt niet, dan opdat hij stele, en slachte, en verderve; Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben. (Joh. 10 : 7-10)

Christus is een vriendelijke Leermeester. Hij sprak tot domme, bevooroordeelde en onwetende Farizeeën. En gelijk wij in vers 6 lezen, „zij verstonden niet, wat het was, dat Hij tot hen sprak.” Zij verstonden Zijn eerste gelijkenis niet, en daarom maakt Hij die hier nog duidelijker voor hen. Hij had hun het onderscheid aangetoond tussen de ware en de valse herder; dat de ware herder door de deur ingaat, maar dat de valse herder van elders inklimt. De twee punten, welke zij niet hadden verstaan, waren:

1ste. Wat is de deur? en

2e. Wie is de ware Herder?

Dit tracht Hij hun nu duidelijk te maken: „Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, Ik ben de deur van de schapen.”

Christus is nog dezelfde vriendelijke Leermeester. Hij kan medelijden hebben met de onwetenden en dwalenden. Hoe lang reeds heeft Hij geduld gehad met diegenen uwer, die verdwaasd en bevooroordeeld bent door de begeerlijkheden! Hij geeft „gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig.” (Jesaja 28 : 10). Hij is steeds bereidwillig om Zijn woord te verklaren voor degenen, die daarnaar vragen. Hij wil uw verstand openen opdat u de Schriften mag verstaan.

I. **Christus is de deur van de stal van de schapen:** „Ik ben de deur van de schapen.” Allen die, wanneer ook, langs een andere weg waren gekomen, waren dieven en moordenaars. Maar de schapen hadden naar hen niet gehoord. „Ik ben de deur.” Daar is geen andere weg om in te gaan in de gemeente van God, dan bekering en geloof in Christus.

1. *Er is geen andere weg voor de herders.* Velen zijn, gedurende al de eeuwen van het Christendom, langs een andere weg tot de bediening des Evangelies ingegaan, dan door bekering en zaligmakend geloof in Christus. Jezus echter verklaart hier dat zij allen dieven en moordenaars zijn. Velen zijn tot die bediening ingegaan door hun geleerdheid, omdat zij doctors zijn in velerlei wetenschappen en oude en nieuwe talen hebben bestudeerd, omdat zij zeer geleerde boeken hebben geschreven ter verdediging van het Christendom. Nu, kennis is goed, en geenszins te verachten, maar zij is niet de deur. Christus is de deur van de schapen, en indien een leraar niet ingegaan is door deze deur, zo is hij niets anders dan een dief en een moordenaar. Velen zijn ingegaan door hun gaven, door hun welsprekendheid, door hun kracht van uitdrukking, hetzij in het goede of in het kwade, door hun rijke verbeelding, hun krachtig oordeel, hun vloeiende taal. De wereld loopt de zodanigen na. Deze gaven zijn nochtans niet de deur, en zij, die daardoor zijn ingegaan, zijn dieven en moordenaars. Velen zijn ingegaan door de gunst van de groten, door de bescherming en voorspraak van de rijken en machtigen. De zodanigen hebben veel invloed en worden in grote waarde gehouden. Nochtans is ook dit de deur niet: „Ik ben de deur van de schapen.” Allen, die gelovige herders zijn, gaan door deze deur binnen. Als arme, verloren zondaars gaan zij in door het bloed en de gerechtigheid van Christus. Niemand kan van zonde spreken, tenzij hij door de Heilige Geest geleerd heeft de last van de zonde te gevoelen. Niemand kan van de schoonheid en dierbaarheid van Christus spreken, tenzij hij Hem kent en liefheeft. Niemand kan spreken van vergeving van de zonden, tenzij hij dezelve heeft gesmaakt. Houdt de zodanigen in waarde: „Acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil.” (1 Thess. 5 : 13). Ontvliedt de anderen. De schapen horen niet naar hen. Welke ook hun gaven, hun geleerdheid, hun welsprekendheid mogen zijn, vliedt van hen. Zij zijn vreemden, zij zijn dieven en moordenaars. Zij komen „slechts om te stelen, en te slachten, en te verderven.”

2. *Er is geen andere weg voor de schapen.* Velen komen in de gemeente langs andere wegen; velen komen in de stal van des Heeren tafel door een andere deur; velen gaan in door hun kennis. Zij hebben de weg van de zaligheid door Christus in hun hoofd. Zij kunnen de moeilijkste vragen beantwoorden. Zij hebben een gedaante van gezonde woorden, maar meer niet. Ach, dit is niet de deur. De bekering tot Christus is de enige ware Deur. Velen gaan in door hun onberispelijk karakter. Velen zijn geacht als leden van de gemeente door hun onberispelijkheid in de ogen van de mensen, alhoewel zij onbekeerd zijn in de ogen van God. U leeft niet in openbare zonden, en daarom meent u een goed recht te hebben om aan te zitten aan de tafel des Heeren. Helaas! .U bent niets dan wolven in schaapsklederen. Christus is de deur. Als u niet bent ingegaan door Hem, door Zijn gehoorzaamheid en door Zijn bloed, dan bent u dieven en moordenaars. Het woord: „Vriend, hoe zijt gij hier ingekomen?” (Matth. 22 : 12) is op een grote menigte van toepassing. Hoe bent u gekomen aan de tafel des Heeren tussen de schapen van Christus? Bent u ingekomen door waarachtige bekering en geloof in Christus? Of bent u langs een andere weg gekomen? Indien u ingekomen bent door uw kennis, door uw ernstig, zedig gelaat, door uw onberispelijk karakter, en niet door Christus, dan bent u een dief en een moordenaar. Dan bent u om te stelen in de stal

binnengedrongen. Dan zult u weldra uitgeworpen worden bij de leugenaars.

Christus is *nu* de Deur. „Ik ben de deur.” Zeer duidelijk is het, dat de nadruk valt op de woorden: „Ik ben.” Voor allen, tot wie het Evangelie komt, is er een korte tijd, gedurende welke de deur voor hen geopend is, wanneer het voorhangsel is weggeschoven, wanneer de toegang tot het heilige van de heiligen, de toegang tot van de Vader liefde, voor hen is geopenbaard. Deze tijd is kort. Vergeleken met de lange eeuwigheid die te volgen staat, is die tijd slechts een ogenblik, slechts een ademtocht. De weinige korte jaren, gedurende welke voor een iegelijk zondaar de deur open is, zullen weldra voorbij zijn gevlogen, en dan zal de deur voor eeuwig gesloten zijn. Een iegelijk van u zal, in de eeuwigheid, terugzien op die welaangename tijd, toen de deur voor u openstond: „Ik ben de Deur.” O, mijn broeders, al kon ik u ook beloven, dat de deur van het Evangelie nog honderd jaren voor u zou open staan, nochtans zou u slechts dan wijselijk handelen, wanneer u *nu* binnenging; of indien ik u spreken kon van vijftig, of twintig, of tien jaren, zou het evenzeer slechts werkelijk wijs zijn, *nu* in te gaan.

Maar ik kan niet beloven van een jaar, noch van een maand, noch van een dag. Alles wat ik zeggen kan is: Christus is nu de Deur. Heden is de weg van genade en eeuwige zaligheid voor u geopend. Morgen zal die wellicht voor eeuwig gesloten zijn.

II. *De nodiging.*

1. De persoon, tot wie.
2. De nodiging, welke.

1. Tot wie. „Iemand.” (Engelse overzetting: „Enig mens.”)

Enige van de liefelijke nodigingen van Christus zijn gericht tot de dorstigen. „O, alle gij dorstigen! Komt tot de wateren.” (Jesaja 55 : 1). „Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke.” (Joh. 7 : 37). Sommige zijn gericht tot de beladen zielen: „Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.” (Matth. 11 : 28). Sommige worden gericht tot de hongerigen: „Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.” (Matth. 5 : 6). Sommige tot degenen die zich gebonden gevoelen: „Keert gijlieden weder tot de sterkte, gij gebondenen, die daar hoopt.” (Zach. 9 : 12). Maar hier is een uitnodiging, zo vrij, zo ruim mogelijk. Zij is gericht tot een iegelijk. „Indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.” Het is niet met deze deur gelijk met die van de groten dezer wereld, die alleen is geopend voor hetgeen groot en rijk en schoon en prachtig is. De deur is geopend voor allerlei volk, en een iegelijk mag binnentreden. De arme Lazarus lag aan des rijken mans deur. Het was hem niet vergund binnen te gaan. Christus echter was voor hem een geopende deur. Zij is ook niet gelijk de deur van sommige kerken, waar slechts rijkdom en weidse pracht welkom is, waar slechts een geopende, deur is voor degenen die fraaie klederen dragen, die een gouden ring aan de hand hebben of in zijde of bont gekleed zijn. Nee, Christus zegt: „Zo iemand door Mij ingaat, hij zal behouden worden.” „De armen wordt het Evangelie verkondigd.” (Matth. 11 : 5). „Ga uit in de wegen, en heggen, en dwing ze in te komen, opdat Mijn huis vol worde.” (Luk. 14 : 23).

Wellicht zegt deze of gene: *Ik heb gruwelijke zonden bedreven, zonden waarvan het*

schandelijk is zelfs te spreken; zodat, indien de mensen het wisten, zij mij zouden stenigen.

Nochtans zegt Christus: „Indien iemand door Mij ingaat, hij zal behouden worden.” Zegt een ander: Ik heb Christus mijn gehele leven versmaad, ik heb gezondigd tegen mijn Godzalige ouders, mijn Godzalige leermeesters, tegen mijn Bijbel, tegen mijn geweten, tegen de Heilige Geest die aan mij heeft gearbeid. Nochtans is dit het woord van Christus, die niet liegen kan: „Zo iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden.” Van wat rang, of ouderdom, of kunne u ook bent, hoe zwaar en zwart uw zonden ook zijn, u wordt uitgenodigd door Christus in te gaan.

2. Welke uitnodiging. „In te gaan.”

Velen vergenoegen zichzelf met buiten de geopende deur te horen. Zij horen graag de prediking des Evangelies. Zij zijn *zeer* bekend met de weg van de zaligheid. Zij kunnen zeer goed daarover praten. Nochtans gaan zij niet in. Zij gaan niet werkelijk door de deur in de stal van de schapen. Zij doen geen afstand van al hun zonden, van al hun wereldse gezelschappen en vrienden, om Christus' wil. Zij eigenen zich Christus niet toe. Zij wassen zich niet in Zijn bloed. Zij doen Christus niet aan als hun gerechtigheid. Zij hebben geen vrede, zij hebben nimmer de vergeving van de zonden gesmaakt. O, let op het woord: „Zo iemand door Mij ingaat.”

Velen komen de deur nabij. Evenals Agrippa zeggen zij: „U beweegt mij bijna een Christen te worden.” (Hand. 26 : 28). Zij zien de dwaasheid en ijdelheid van de wereld. Zij hebben een diep gevoel van hun verloren en verdorven toestand. Zij wensen door Christus behouden te worden. Maar, hoewel zij komen tot aan de deur, gaan zij nochtans niet in. Wanneer het op het eigenlijke punt aankomt, wanneer zij alles moeten verlaten, wanneer zij de koorden moeten afsnijden, waarmee zij aan de wereld zijn vastgehecht, wanneer zij het hof van Farao moeten verlaten, en versmaadheid lijden met het volk van God, dan blijven zij stilstaan en wenden zich om, zij gaan niet in. Zij kiezen Christus niet als het éne nodige, zij kiezen Hem niet in leven en dood.

Velen zien anderen ingaan. Velen horen niet alleen buiten de deur, en komen zelfs tot aan de deur, maar zij zien ook anderen inderdaad ingaan. Nochtans gaan zij niet in. Zij zien een broeder, of zuster, of vriend alles voor Christus verlaten. En toch gaan zij niet in. O, mijne broeders, blijft toch niet staan bij een blote overtuiging. Overtuiging is geen bekering. Bekommering over uw ziel is nog geen geloof in Christus. Velen zien door de deur, die bedroefd heengaan.

III. De belofte: „Hij zal behouden worden, en ingaan, en uitgaan, en weide vinden. ... Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben, en overvloed hebben.”

1. *Behoudenis.* Allen die buiten zijn, zijn niet behouden. „Wandelt met wijsheid bij degenen die buiten zijn.” (Col. 4 : 5). „Zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden van de belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.” (Ef. 2 : 12). „Maar buiten zullen zijn de honden, en de tovenaars, en de hoereerders, en de doodslagers, en de afgodendienaars, en een iegelijk, die de leugen liefheeft en doet.” (Openb. 22 : 15). Allen, die niet tot Christus komen, bereiken ook de behoudenis niet. Allen, die niet tot God komen door het bloed en de gerechtigheid van Christus, moeten komen naakt, schuldig, dragende de eeuwige toorn,

en zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis. Hij echter, die ingaat, zal behouden worden. Jezus geeft daarop Zijn eigen woord. Ga in door Mij, en u zult behouden worden. Onmiddellijke vergeving van de zonden, onmiddellijke toegang tot de liefde en het liefelijk aangezicht van God, is het deel van allen die ingaan. Alle zonden, welke u gedaan hebt tot op het ogenblik dat u de Heere Jezus aanneemt, zullen u volkomen vergeven worden. Vrije, volkomen, onmiddellijke behoudenis, ziedaar wat Jezus geeft.

2. *Vrijheid.* „Hij zal ingaan en uitgaan.” Dit heeft betrekking op de schapen. Wanneer schapen tot de kudde vergaderd zijn, dan zijn zij volkomen vrij onder de zorg van hun herder. Zij gaan in en uit. Zij worden verzorgd en behandeld als geliefde schapen. O, broeders! „indien de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult u werkelijk vrij zijn.” (Joh. 8 : 36). Geen vrijheid kan vergeleken worden met die, welke Jezus' schapen genieten. Zolang u in de wereld bent, meent gij, dat het leven van een Christen een naargeestig, een slavenleven is, een leven zonder enig genoegen. Maar juist het tegendeel is waar. De genietingen van de wereld komen niet in vergelijking met die van de Christen. „Een iegelijk, die de zonde doet, is een dienstknecht van de zonde.” (Joh. 8 : 34). De zonde te dienen is inderdaad de hardste slavernij. De zonde is in waarheid de hardvochtigste meesteres: „De bezolding van de zonde is de dood.” (Rom. 6 : 23). De schapen van Christus daarentegen gaan in en uit. Zij genieten in waarheid een ongekunstelde vrijheid, dezelfde vrijheid, welke God en Christus hebben, zij zijn vrij van de heerschappij en de macht van de zonde.

3. *De weide:* „Zij zullen weide vinden,” meer nog dan het leven. De ziel, die ingaat door de deur, is niet alleen behouden, maar geheilgd, vrijgemaakt, vervuld, verrijkt voor de eeuwigheid. Jezus zal nimmer toelaten, dat gij, hetzij hier, hetzij hiernamaals, gebrek lijdt. De behouden ziel zal werkelijk verzadigd worden. Al werden ook de onderherders verdreven en gedood, al werd ook Schotland verwoest, al werden de getuigen van Christus ter dood gemarteld, en Gods volk verstrooid, nochtans zullen de schapen van Christus zeker weide vinden.